

## Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Ierusalime, popor al Domnului, popor mititel de la sfârșit! Ție îți trebuie mângâiere, fiule mic. Duhul Sfânt Mângâietorul vine peste tine cu mângâiere. Duhul Sfânt Mângâietorul este făgăduința pe care Eu, Domnul Iisus Hristos, am lăsat-o peste cei ce Îmi urmează Mie prin lume.

O, Ierusalime, Ierusalime iubit de Dumnezeu, încep cu cuvântul păcii. Pace ție, fiule, că mare este lucrarea aceasta. Pace ție, copile scump, că pacea Mea peste tine te ține pe tine tare și cu Mine. Să cauți tu, fiule, să vezi că dacă nu ai pace în inimioară, tu ești moale, tu ești plâpând, tu ești firav, că și Eu tot așa eram de lipsa păcii când Mă purtam printre oameni ca să-i trag pe drumul cel adevărat. Tot așa eram și Eu când Mă rugam la Tatăl ca să pună omul pe cărare, că oamenii sunt fără de cărare și nu vor să învețe ce este cuvântul cărare. Cuvântul cărare înseamnă Dumnezeu, înseamnă pace și cer, înseamnă cer nou și pământ nou, asta înseamnă cărare în limba cea dumnezeiască. Oricât ar fi de anevoioasă cărarea aceasta, aceasta e cărarea, fiilor, dar e frumoasă și e veșnică și e dulce, căci ea înseamnă Dumnezeu.

Pace ție pe cărarea Mea, căci Eu sunt cu tine, Ierusalime, ca să nu te clatini, fiule, ca să nu te clatine nimic și nimeni, popor al cărării. Eu sunt calea, Eu sunt potecuța ta, și să fii vrednic de ea, copile din Ierusalim. Ierusalim înseamnă casa Mea, cetatea Mea, țara Mea și neamul Meu. Ierusalim înseamnă poporul Meu care merge pe cale, pe calea Mea, pe potecuța cea subțire și pe care lumea n-o zărește, și dacă aude de ea, n-o caută, și dacă o caută, n-o găsește. Și chiar dacă o găsește, nu apucă pe ea, că omul e învățat pe calea lui, nu pe calea Mea, căci pe calea Mea trebuie să-L iubești pe Dumnezeu și să învingi luptându-te cu dușmanii care vin din lături să abată pe fiii cărării de pe cărare. Dușmani sunt mulți, dar mulți sunt și ajutorii de pe cărare, pe care Eu, Domnul, îi trimit și îi așez ca să ajute pe fiii cărării.

Ierusalime, pace ție pe cărare, și să nu duci lipsă de pacea Mea din tine. Pacea Mea ți-o dau, și s-o ai, că Eu ți-o dau. Eu văd că fără ea ești plâpând, de aceea ți-o dau. Ți-o dau ca s-o ai. Amin. Îți dau duhul nădejzii în cele făgăduite de Mine peste tine. Întărește-te în duhul nădejzii, poporul Meu, că satana, răul cel ce-ți încearcă ție calea, dă să-ți tulbure limpezimea nădejzii tale, și Eu văd, copilul Meu, văd și nu stau, și lucrez peste tine întru Duhul Sfânt Mângâietorul, Care te învață pe tine de la Mine. Nu te mira, nu te îndoii că ești mic, că ești puțin; nu, tată, nu te mira, nu te îndoii. Omul cuprins în duhul lumii, oricât ar fi de deștept în duhul lui, nu poate lepăda ce a învățat el, nu-și poate lăsa năravul lumesc ca să te înmulțești tu și ca să fii mai mult decât ești. Dar Eu, Domnul, altfel voi lucra ca să pot să te fac mare. Am de lucru peste lume, ca să-i stric cărările ei și să-Mi vădesc cărarea Mea. Eu le-am arătat la oameni calea. Eu te-am născut pe tine din cuvântul Meu și te-am făcut mărișor prin cuvânt, fiule. Ți-am dat să mănânci mult cuvânt, și după cum îți era statul tău, cuvântul Meu era cu gust bun sau cu gust rău, dar cine s-a umilit a mâncat cu gust și s-a făcut mărișor și a stat pe cărare în duhul umilinței și a rămas pe cale, și Eu îl hrănesc și îl cresc cu cuvânt și cu Duh Sfânt întru nădejdea celor făgăduite și îl numesc poporul cel credincios întru cele făgăduite de la nașterea Mea între oameni și până acum.

Te-am născut din cuvânt, ca să arăt calea la oameni, fiule. O, fiule, poporul Meu, M-am făcut cărare printre oameni, și greu mai străbăteam pe ea, greu, copilul Meu, greu, ca și tine azi, poporul, urmașul Meu de azi. Și atunci îi numărăm pe degete pe cei ce știau tainica Mea cărare, căci Mă făcusem cărare în lume, și lumea nu Mă cunoștea și nu credea în Mine și nu știa și nu înțelegea de unde sunt și ce sunt și cine sunt. Ca și azi, și atunci a fost. S-a uitat Tatăl Meu în cartea proorociilor lui Israel și M-a găsit pe Mine proorocit ca să vin din Fecioară între oameni. Și a născut Tatăl un vestitor între oameni și l-a trimis înaintea Mea ca să Mă vestească, să știe

oamenii că vin, să Mă cunoască oamenii că sunt venit între ei ca Mântuitor, ca Izbăvitor, așa cum a trimis pe Moise izbăvitor pentru Israel care gemea în Egipt sub robia apăsării lui faraon cel pământesc, căci Israel suferea păcatul vânzării de frate. Dureroasă era suferința lui, dar dureros era și păcatul lui înaintea dreptății lui Dumnezeu.

O, măi poporul Meu, a trimis Tatăl Meu glasul Meu înaintea Mea, și striga glasul Meu înaintea Mea: «*Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările, că vine Domnul!*». Acela era Ioan, rudenia Mea, care M-a vestit lumii, care M-a și arătat lumii botezându-Mă pentru oameni, căci am venit în chip smerit, ca un om pentru oameni, așa cum a fost trimis Moise către Israel cel ce păcătuse. Moise răsărise din poporul Israel ca izbăvitor pentru Israel, și el a fost pilda Mea, a Celui ce avea să vină din Tatăl pentru Israel, din cer pe pământ, măi fiilor. Ioan proorocul, fiul lui Zaharia și al Elisabetei, rudenia mamei Fecioare, el s-a născut între oameni cu șase luni înaintea Mea și a suferit din pruncie prigoană de la oameni, ca și Mine a suferit Ioan, cel ce M-a arătat oamenilor prin botez, prin botez ceresc. În ziua botezului Meu a vorbit Tatăl Meu în cer și s-a auzit glasul Lui pe pământ, S-a auzit Tatăl Meu la Iordan. Ioan M-a arătat, și Tatăl a grăit din cer și M-a mărturisit că sunt din cer, din Tatăl venit în Fecioară, născut Om din Fecioară, după cum grăiseră proorocii Tatălui Meu.

Am venit, poporul Meu, să însemnez în tine serbarea cerească a zilei de naștere a lui Ioan, cel ce M-a vestit, cel ce M-a arătat oamenilor prin botez. Ioan era glasul Meu, așa cum graiul proorocilor era graiul Tatălui Meu. Ioan a pus mâna sa pe creștetul Meu, și Tatăl a rostit cu glasul Său din cer: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit». Ioan s-a făcut cărare pentru Mine. El a vestit cărarea care se va arăta oamenilor. Așa și tu, poporul Meu micuț, te-ai făcut cărarea Mea pentru oameni, dar oamenii, ca și atunci, nu cunosc glasul celui ce strigă în pustie: «*Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările Lui!*». Lumea e un pustiu fără ieșire, fiilor, că unde nu e Dumnezeu, e pustiu totul. Și Mi-am făcut cărare între oameni și te-am vestit pe tine, poporul Meu, martorul Meu, martorul glasului Meu din cer pe pământ, și tu mărturisești așa cum au mărturisit cei ce au auzit la Iordan glasul Tatălui Meu din cer. Tu mărturisești așa cum au mărturisit Petru, Iacov și Ioan glasul Tatălui Meu din nor, căci se coborâse nor ceresc până deasupra Mea, și din nor a glăsuț Tatăl Meu că Eu sunt Fiul Său, întru Care El binevoiește pe pământ. Așa și azi grăiește Dumnezeu, și am vestit din nou lumii, ca să creadă lumea în Dumnezeu, Cel ce grăiește pământului de șapte mii de ani, de la începutul și până la sfârșitul veacurilor, așa cum Eu am făgăduit, și tu niciodată să nu uiți că Tatăl este în Mine, și Eu, întru Tatăl când grăiesc ție, poporule, martorul cuvântului Meu. O, poporule scump, vezi tu de ce ești iubit? Nu că ești tu tare, nu că ești tu bun, ci pentru că ești poporul cuvântului Meu, așa cum proorocii au grăit întru Mine și au zis: «*Nu prin putere, nici prin tărie, ci prin harul Meu*». Amin.

Ioan proorocul, Ioan Botezătorul, care boteza oamenii cu credința în Dumnezeu, în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit din cer din Tatăl; Ioan, glasul Meu, sărbătorește cu Mine și cu poporul Meu, sărbătorește în Israel cel din urmă, în cel făgăduit lui Avraam, sărbătorește cu Israel cel ce așteaptă cu mânuțele întinse cea de a doua venire a Mea între oameni. Și Mă voi arăta în slavă mare, și Mă voi arăta lângă tine, poporul Meu care Mi-ai vestit cuvântul Meu la oameni, căci numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu. Tu nu știai cum să-Mi croiești cărarea venirii Mele, că azi omul lui Dumnezeu nu mai este ascultat și urmat de oameni. Omul caută pe cei ce sunt cu Dumnezeu, dar nu pleacă omul după Dumnezeu cu pasul vieții lui. Omul crede, dar nu face pași cu viața lui. El zice că face pași cu credința, cu inima, dar dacă nu faci cu viața pași, zadarnică este credința ta, omule; zadarnică, și tu nu crezi ce spune Dumnezeu. Zadarnică o așa credință, zadarnică, omule care nu știi puterea credinței. Credința fără lucrarea ei nu este credință. Acea este credință lumească, nu duhovnicească. Dacă tu, omule, crezi în Dumnezeu, așa cum zici, așează-te să împlinești poruncile Lui, că de aceea a lăsat Dumnezeu cărare pentru om și a scris pe piatră cărarea pe care trebuie să umbli. Și dacă nu umbli pe ea, nu crezi în ea. Ea nu se

încearcă. Ea trebuie crezută și cunoscută de cărare, și străbătută cu stăruință și cu iubire și cu mare veghe, căci din lături duhul potrivnic se ivește mereu ca să-și facă și el lucrarea pentru lămurirea credinței fiilor lui Dumnezeu, după cum este scris: *«Fericți cei ce rabdă până la sfârșitul răbdării»*.

Israele, Israele, cărarea ta sunt Eu. Să n-ai altă cărare afară de Mine. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu tău, Israele, că nimeni nu Mă mai iubește, fiule Israele. Mă plâng la tine, copile scump. Nimeni nu Mă mai iubește, nimeni pe pământ, nimeni. Nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume, s-a speriat de tine și de Mine, Care-ți sunt ție cărare; s-a speriat și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel când am venit în ea ca Mântuitor, ca binefăcător, ca luminător de la Tatăl și ca potecută de mers spre Tatăl. S-a speriat omul bisericii și ține calea pe la răspântii, ca să nu se trezească nimeni, ca să nu apuce nimeni pe cărarea cea curată.

S-a sculat nu demult cel mare care stă pe scaunul bisericii din lume și a rostit în locaș sfânt împotriva poporului Meu pe care Eu îl hrănesc prin cuvânt. Eu am auzit și M-am luptat să nu scriu acest cuvânt de ocară, și am zis: Tată, iartă-l, că nu știe ce zice; nu știe, Tată, nu știe; nu știe, că nu vrea să știe. S-a sculat mai-marele bisericii și a zis de fiii grădinii Mele că sunt derbedei. „Derbedeu“ în limba Mea românească înseamnă om care-și pierde vremea, om fără rost pe lume, om fără căpătâi. A auzit Tatăl Meu din cer acest cuvânt: „derbedei de la Pucioasa“. Așa a vorbit mai-marele bisericii în biserica lui.

O, omule al bisericii, tu ești acolo să vestești pe Dumnezeu oamenilor. Tu ești acolo să vestești cărare pentru oameni, să vestești Evanghelia, nu să defaimi pe fiii care iubesc cărarea Mea și viața Mea în ei. O, omule al bisericii, e mult de când defaimi truda Mea de la cer la pământ, și Eu Mă rog înaintea Tatălui și spun: Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac, nu știu oamenii bisericii că Eu am venit să scot biserica din beznă.

Mă roagă cerul României, Mă roagă sfinții României și Îmi spun: „O, Doamne, uită-Te în România și vezi ce au ajuns locașurile afierosite pentru sfințenie! Scoală-Te, Doamne, și răscumpără biserica și truda noastră răsplătește-o, că cezarul s-a îmbrăcat cu veșminte de sfințenie, și nu se mai vede cărarea Ta cea sfântă, cea din cer între oameni. Nu mai are cine să arate omului cărarea. Scoală-Te, Doamne, și răscumpără sângele nostru și dă plată credinței noastre și curățește locașurile afierosite sfințeniei Tale, Doamne. Scoală-Te cu mila Ta peste România și risipește necredința, și fă cale cuvântului Tău cel venit pe nori, și șterge păcatele bisericii și biruiește, Doamne, cu înțelepciunea Duhului Sfânt peste înțelepciunea veacului acesta, care a pătruns până și în locașul sfințeniei Tale. Întărește pe poporul Tău cel mic, întărește biserica Ta cea vie prin cuvântul Tău, și așează sfințenie peste România, și din ea să faci cărare de Duh Sfânt peste popoarele fără cărare, fără Duh Sfânt pe pământ. Ajută-i pe cei ce poartă cuvântul Tău, venit din cer pe pământ. Ajută-i, că și noi, cei ce stăm înaintea Ta pentru România, și noi în numele Tău îi ajutăm și îi ocrotim cu harul Tău și cu darurile Tale cu care ne-ai îmbrăcat la credința noastră. O, Doamne, pleacă cerurile și biruiește pentru România, că ea este făclia Ta, care va lumina toate neamurile pământului și pe Israel, poporul Tău în care Tu Te-ai mărit în veacuri și prin prooroci, ca să Te mărească pe Tine împărații și neamurile pământului. Împlinește, Doamne, făgăduința Ta pentru veacul cel nou, pentru întoarcerea Ta între oameni, pentru cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și asemănarea Ta. Iartă-l pe omul fără de cărare și arată-Te lui ca să-i spui: «Eu sunt calea, adevărul și viața și veșnicia». O, Doamne, ascultă rugăciunile sfinților cerului Tău și împlinește, Doamne, voia Ta pe pământ, întru lucrare de cer nou și de pământ nou, loc al păcii și al dreptății veșnice. Amin.“

O, Ierusalime, așa se roagă sfinții României la scaunul Treimii cerești. Roagă-te și tu cu ei, întru răbdare, că milă Mi-e de om, măi fiule Ierusalime. Se roagă Avraam, copilul Meu, se roagă să împlinesc făgăduința cea făcută de Mine lui. Se roagă cerul. Roagă-te cu cerul, Ierusalime.

Roagă-te, fiule, că rugăciunile bisericii din lume, care te defaimă pe tine, popor al cuvântului Meu, ce să Mă fac Eu cu rugăciunile celui ce nu crede în venirea Mea? Venirea Mea e în pregătire, dar oamenii bisericii n-au timp să creadă. La ei am venit, că era să fie ai Mei, dar ei nu M-au primit, și spun că sunt fără căpătâi, că sunt „*un pierde-vreme*“ prin poporul cuvântului Meu. Dar Eu sunt Dumnezeu în cuvânt, sunt Dumnezeu Cuvântul, și omul bisericii nu are înțelepciune, nu are timp să înțeleagă. S-a îmbrăcat în haina bisericii om străin de viața cea întru Mine, om care nu înțelege sfințenia, om care iubește slava deșartă, slava care vine de la om și nu de la Dumnezeu. Slava de la Dumnezeu este sfințenie în trup, este sărăcie de duh, este umilință și înțelepciune cerească și Duh Sfânt lucrător de slavă cerească pe pământ.

O, poporul Meu, plâng cu tine, fiule. Nimeni nu Mă mai iubește pe pământ, nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume și s-a supărat pe Mine și pe tine și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel la prima Mea venire. Cine nu te primește pe tine, poporul, trimisul Meu, acela nu Mă primește pe Mine, și Eu încă Mă rog Tatălui și spun: Tată, iartă-i pe cei potrivnici Nouă, că aceștia nu știu ce fac. Așa să te rogi și tu, poporul Meu, că tu ești poporul rugăciunii cea poruncită de Mine ca să fie în tine. Iartă-i pe cei mari care te defaimă pentru numele Meu pe care-l porți. Tu ești mic și poți să ierți, căci cel mic nu poate face nici un rău. Roagă-te la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să ierte pe tot omul care nu știe ce face, care nu știe ce zice, că mare este întunericul acestui veac, mare, fiule, și nu mai este sfințenie pe pământ. Ba chiar nici în locurile sfințite nu mai este sfințenie, nu mai este, și plâng cu tine, fiule Ierusalime, plâng de dorul omului, de lucrul mâinilor Mele, pe care nu-l mai pot găsi ca să suflu peste el și să-l repar și să-l așez în loc veșnic și în viață veșnică. Dar de tine Mă bucur, Israele mic, Ierusalime mic, și vin peste tine cu Duhul Sfânt al mângâierii, făgăduința pe care Eu am lăsat-o când M-am înălțat la Tatăl, că iată, sunt în cuvânt peste tine și îți aduc din cer viață și putere și pace cu Mine, fiule, poporul Meu. Bucură-Mă și tu, că sunt un Dumnezeu fără de mângâiere. Mă mângâi cu sfinții și cu îngerii, dar durerea pentru om Mă amestecă cu durerea.

Israele, Israele, credința ta în venirea Mea, în lucrarea Mea, credința ta este mângâierea Mea și nădejdea Mea prin nădejdea ta în cele făgăduite prin Scripturi, pentru cer nou și pământ nou înaintea Mea, pentru om nou. Învață mereu lucrarea cea cerească de om nou. Eu, Domnul Iisus Hristos, de aceea am fost trimis de Tatăl, ca să se vadă de om omul cel nou pe care Tatăl îl așteaptă să-l îmbrace în veșnicie și în viață de Eden pe pământ. Veacurile au apus. Acum e veacul Domnului, și de aceea Dumnezeu S-a făcut cuvânt peste veacuri, peste pământ, căci pământul își așteaptă hăinuța lui cea nouă, la care Eu și cu sfinții și cu îngerii și cu tine, poporul Meu, lucrăm hăinuța nouă, cer nou și pământ nou, loc al păcii și al dreptății. Tu nu pricepi destul de bine lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu. Lucrarea Mea cu tine n-o pricepi îndeajuns de bine, dar Eu lucrez, și Îmi trebuie om credincios, popor credincios în făgăduințele Mele, căci cele din Dumnezeu nu se lucrează ca cele făcute de oameni pe pământ.

Tu, Ierusalime mic, nu te teme, tată. Mereu vin și îți spun: nu te teme, tu, cel ce crezi în făgăduințele lui Dumnezeu împlinind viața cea de Eden pe pământ. Mai trudește o clipă, fiule credincios, căci împărăția lui Dumnezeu, care vine pe pământ în chip văzut, te va cuprinde în ea fără de veste, și fericirile cele făgăduite de pe vârful de munte ți se vor da ție, cel ce știi să crezi în ele, în cuvântul Meu cel sfânt. Nu te teme în neputințele tale. Ele nu sunt mai tari decât Mine, Domnul Dumnezeuul tău, în Care tu crezi și pe Care Îl aștepti și Îl strigi spre tine. Eu vin, că este scris să vin. Vin, poporul Meu, vin la tine, tată, vin la cei ce Mă așteaptă, vin să le șterg suspinul de pe inimi, vin să le plătesc răbdarea și așteptarea și credința lor.

Israele, Israele, învață-te bine să Mă aștepti, fiule scump, învață-te cum să Mă aștepti, învață-te frate pe frate și urmați cărării Mele cu călăuză în față, fiilor. Din loc în loc am pus în fiecare loc călăuză, așa cum pe calea lumii sunt semne de arătare a drumului și a felului drumului. Călăuză pusă de Mine e semn pe cărare. Urmați cărării Mele cu călăuză în față, fiilor.

Israele, Israele, să dai gust bun rugăciunii tale spre cer, așa cum Eu pun gust bun în cuvântul Meu ție, ca să mănânci cu gust și să ai gust bun și ceresc, să ai inimă cerească, în care să-Mi așez Eu masa cuvântului Meu în loc frumos, fiule. Dă gust bun rugăciunii tale spre cer. Dar aceasta este o lucrare mare și frumoasă, tată, și ca să fie frumoasă, să n-o amesteci cu mândrie, să n-o amesteci cu neascultare, cu neaplecare, cu semeție să n-o amesteci. Cu împrăștiere de minte, cu împrăștiere de statură cerească să n-o amesteci. Să n-o amesteci cu lumea, copilul Meu, că suspin din greu când te văd cu mâna pe lume, și rabd ca un Dumnezeu amestecarea ta, că multe le poți face fără omul lumii, dar nu vrei cât poți. Eu aștept să pot să te deosebesc de tot de lume. L-aș face creștin și pe omul lumesc, dar nu vrea omul lumesc. Eu te aștept pe tine, fiule, să fii de ajuns de ceresc ca să pot lucra peste om, ca să pot înnoi lumea, Israele, unealta Mea de la sfârșit. Uită-te în sulul cărții și vezi cum te-am învățat să lucrezi pe cărarea Mea, și dacă nu lucrezi așa, să nu fii mofturos, să nu fii pretențios, că Dumnezeu este Domnul dreptății, Israele. Câtă grijă ai tu de Mine și de cărarea Mea, așa și Eu, fiule, am de tine grijă. Ai grijă de Mine, Israele, ca să-Mi faci loc să am și Eu grijă de tine. Vino, tată, spre înnoire deplină, că înnoirea ta este așteptată de șapte veacuri, Israele, fiule mic.

O, poporul Meu cel hrănit de cer, ai grijă de pacea grădinii Mele, ca să te pot hrăni din cer, ca să pot veni spre tine. Învăță bine această lege a păcii peste grădina cuvântului Meu. Fă voia lui Dumnezeu, copile din Israel, că fiii grădinii Mele se roagă Mie pentru tine. Să nu-i îngreuezi. Ajută-i cu împlinirea cuvântului Meu peste tine, peste viața ta, peste purtarea ta, iar duh de nepăsare nici să se pomenească în Israel. Dă gust bun vieții tale cu Dumnezeu, că Eu am avut gust bun cu viața Mea între oameni.

Israele, strugurașul Meu, să fii copt, să te coci bine, tată, să fii dulce și plăcut la gust și la miros și la vedere, fiule. Dă putere nădejzii tale în Dumnezeu, că Domnul are nevoie și de puterea ta, și de truda ta. Să nu fii învățat de-a gata, așa cum zic unii: „*Lasă, că are grijă Dumnezeu!*“. Tu trebuie să lucrezi altfel, fiule. Tu trebuie să știi să ai grijă de Dumnezeu în tine, să aibă Domnul loc prielnic în tine, să aibă Domnul plăcere să stea în tine și cu tine. Să nu fii mofturos, să nu fii posomorât, să cauți să stea Domnul cu plăcere în tine și cu tine.

Israele, Israele, să ai nădejde în Dumnezeu, poporul Meu. Să ai nădejde făcând voia Mea în duhul și în trupul tău, și așa să ai nădejde în Dumnezeu. Iubește rugăciunea cea cu gust bun, făcând voia Duhului Sfânt în trupul tău, și va avea gust plăcut rugăciunea ta către cer. Eu te iubesc, poporul Meu, și stau lângă izvor și scot apă și te adăp ca un bun, ca un păstor pe oi. Să nu te abați de la izvor, Israele. Eu sunt cu izvorul lângă tine și după tine, ca să-ți dau să bei și să te răcorești și să mergi pe cărare, că dulce e cărarea Mea. Duhul Sfânt Mângâietorul Se scutură peste tine, ca să ai Duh Sfânt. Crești, tată, în Duhul Sfânt, crești, copilul Meu, că Duhul Sfânt voiește să Se facă slavă văzută peste tine. Crești, copile Israele, și să nu te temi cu Domnul Dumnezeuul tău. Crești ascultând, crești împlinind pe Duhul Sfânt în tine. Crești și ia gust plăcut și stai înaintea Mea cu mânuțele ridicate, și crești în Duhul Sfânt. Amin.

Să nu lucrezi nimic fără de Mine, Israele, nimic, tată, și toate lucrurile tale să fie duhovnicești. Fii duhovnicesc, ca toate ale tale să fie duhovnicești și toate ale tale să vorbească despre Domnul Dumnezeuul tău. Eu iar îți spun: Pace ție! Pacea Mea, Israele, s-o ai în tine și cu tine lucrând. Duh de întărire, duh de sănătate, Duhul Sfânt să pună peste tine toate darurile vieții cea fără de sfârșit și să te faci locaș al Duhului Sfânt. Mulțumire să aduci pentru Domnul, Care Se dă ție hrană. Așează-te să-L ceri, și după ce Se dă ție, așează-te să-I mulțumești pentru că S-a lăsat dat ție. Vino, tată, spre rugăciune de cerere și de mulțumire, așa cum Eu am crescut înaintea Tatălui Meu lucrând lucrările Lui înaintea oamenilor, că te așteaptă cerul întru lucrare văzută de Duh Sfânt. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-1996